

РЕШЕНИЕ

№ 3338

гр. София, 21.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 15.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **11580** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от КСО, във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на И. Й. Д. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Решение №1040-21-381/06.11.2020г. на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлено възражението ѝ и потвърдено Разпореждане № 214-00-9146-5/25.09.2020г. на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО. Заявено е твърдение, че оспорения административен акт е издаден в противоречие с материалноправни разпоредби, съществено нарушаване на административнопроизводствените правила и в несъответствие с целта на закона. Иска се от съда да отмени процесното решение, като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателя редовно призован, не се явява, представлява се от адв. А., който поддържа жалбата на наведените в нея основания.

Ответната страна – Директорът на ТП на НОИ С. град се представлява от юрисконсулт Б., която пледира за отхвърляне на жалбата.

От фактическа и правна страна:

Жалбата изхожда от надлежна страна, съответна е на изискванията за форма и реквизити и е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО. Поради това се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна поради следното.

От събраните и неоспорени по делото доказателства се установява, че на 10.04.2020г. жалбоподателката е подала молба за отпускане на парично обезщетение за безработица на основание чл. 54а от КСО. В хода на образуваното производство по преценка на правото на парично обезщетение за безработица е изискано от И. Й. Д. да представи оригинали на документи, удостоверяващи трудов, служебен, осигурителен или стаж, зачетен на основание на международен договор в областта на социалното осигуряване, поради навършена възраст за придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Жалбоподателката представя изисканите документи на 01.06.2020г.

Във връзка с предотвратяване на неоснователно изплащане на парично обезщетение за безработица на лица, придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, всички документи, представени от лицето, са изпратени в Дирекция „Пенсии“ за извършване на преценка по правото на лицето на пенсия за осигурителен стаж и възраст, за ранно пенсиониране или за старост в друга държава и съответно колко е зачетения осигурителен стаж към 06.04.2020г. Със служебна бележка от 09.06.2020г. е удостоверено, че лицето не е придобило право на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. В конкретния случай не е реализирано правото на пенсия, тъй като Д. не е сезирала административния орган с такова искане. С оглед определяне правото на парично обезщетение за безработица е извършена проверка в Регистъра на осигурените лица и Търговския регистър, от която е установено, че в релевантния 18 - месечен период по чл. 54а. ал. 1 от КСО. който е от 06.10.2018г. до 05.04.2020г. вкл.. преди прекратяване на трудовото правоотношение, за жалбоподателката Д. е подадена информация по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО, както следва: От осигурител [фирма], ЕИК[ЕИК], за периода от 20.04.2019г. до 1 7.10.2019г. вкл. - 5 месеца и 27 дни; От осигурител [фирма], ЕИК[ЕИК]. за периода от 15.06.2016г. до 06.02.201 7г. вкл. и от 01.05.2017г. до 19.04.2019г. вкл., с вид на осигуряване 10 -за управителите и прокуристите на търговските дружества, на едноличните гърговци, на техните клонове и на клоновете на чуждестранни ЮЛ, членове на съвети на директорите, на управителни и надзорни съвети и контролорите на търговски дружества, синдиките и ликвидаторите, както и лицата, работещи по договори за управление на неперсонифицирани дружества, и лицата, на които е възложено управлението и/или контролът на държавни или общински предприятия по гл. 9 от ТЗ, техни поделения или други ЮЛ, създадени със закон; От осигурител [фирма], ЕИК[ЕИК] за периода от 02.03.2020г. до 05.04.2020г. вкл. - 1 месец и 3 дни.

Във връзка с подадената информация от осигурител [фирма] в Регистъра на осигурените лица за периода от 01.05.2017г. до 19.04.2019г. вкл.. с вид за осигуряване 10 и обстоятелството, че липсва вписване на И. Й. Д. в Търговския регистър като управител на дружеството, е извършена проверка на същото от страна на административния орган, подробно представена по настоящото производство и описана в оспореното решение на Директора на ТИ на ПОИ С.-град. От момента на вписване в ТР на дружеството [фирма] на 27.08.2008г. не са превеждани осигурителни вноски и държавното обществено осигуряване, по партидата му няма вписан договор за управление и контрол с лицето И. Д., същата не е вписвана като управител на дружеството. От 2016г. до настоящия момент не са публикувани ЕФО. На дружеството са издадени задължителни предписания за заличаване на подадените данни с код за вид осигурен - 10 за И. Д. за периода 15.06.2016г. до 19.04.2019г.

Съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя в частта досежно

заличения му осигурителен стаж в дружеството, за което се установява, че няма вписване в ТР на това обстоятелство поради следното.

Във връзка с установяване на спорните обстоятелства по делото, в с.з. е разпитана св. М., която твърди, че е външен счетоводител на дружеството [фирма] и познава И. Д., като управител административна дейност на дружеството. В представените показания същата потвърди, че е подавала декларации с № 1 и № 6 към ИЛИ и е начислявала възнаграждения по договора на И. Д. за всеки отработен месец, като същевременно поясни, че не превежда сумите. Всички документи, които е било необходимо да бъдат разписвани от страна на дружеството, са подписвани от И. Л. управител. Свидетелката заяви, че подава ГФО на дружеството. От дадените свидетелски показания съдът намира, че така гласните доказателства, ангажирани по инициатива на жалбоподателката не доведоха да изясняване на спорния момент във връзка с актуалния статус в дружеството на жалбоподателката.

Органите на управление на дружеството с ограничена отговорност и техните правомощия са предмет на правната регулация, съдържаща се в глава тринадесета, раздел трети на Търговския закон. С чл. 137, ал. 1, т. 5 от ТЗ е предвидено е, че управителят на дружеството се избира от общото събрание, което определя и възнаграждението му. Съгласно чл. 141, ал. 1 от ТЗ, управителят организира и ръководи дейността на дружеството съобразно закона и решенията на общото събрание, а съгласно ал. 2 - представлява дружеството. Когато дружеството е еднолично, то се управлява и представлява от едноличния собственик на капитала, който решава въпросите от компетентността на общото събрание, за което се съставя протокол в съответната за решенията на общото събрание форма (чл. 147 от ТЗ).

На основание чл. 140, ал. 1, във вр. с ал. 1 от ТЗ, решенията на общото събрание, които се отнасят до вписванията по чл. 119, ал. 2, сред които е назначаването на управител, трябва да бъдат вписани в търговския регистър. За вписване на името на управителя в търговския регистър се изисква от него да представи нотариално заверено съгласие с образец на подписа (чл. 141, ал. 3 от ТЗ). В ал. 4 на чл. 140 от ТЗ изрично е разписано, че изборът и освобождаването на управителя имат действие от вписването им в Търговския регистър. Правнорелевантната проверка за наличието, съответно липсата на качество на "управител" на едно лице, може да бъде направена единствено в публичния по своя характер Търговски регистър. По силата на чл. 141, ал. 6 от ТЗ, овластяването и неговото заличаване имат действие по отношение на трети добросъвестни лица след вписването им. В този смисъл, в чл. 10, ал. 2 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел е разписано, че невписаните обстоятелства се смятат за несъществуващи за трети добросъвестни лица.

Посочените норми са с императивен характер. Във вътрешните отношения между собственика на дружеството и управителя, както и в отношенията с наети на работа лица, решението за назначаване на управител има незабавно действие, но за да може да упражнява управленческите и представителни функции, предвидени в чл. 141 от ТЗ, по отношение на други лица, управителят трябва да бъде вписан в Търговския регистър. Вписването има конститутивно действие по отношение на правоотношенията с трети за дружеството лица (определени в обжалваното съдебно решение като външни), вкл. и за осигурителното правоотношение с НОИ и неговите органи, осъществяващи дейностите по ДОО. (В този смисъл и Решение No 5644 от

30.04.2018 г. на ВАС по адм. д. № 4313/2017 г., VI о., Решение № 1264 от 30.01.2018 г. на ВАС по адм. д. № 13185/2016 г., VI о Решение № 15852 от 21.12.2017 г. по адм. д. № 4364/2017 г. на ВАС, VI о.).

Анализът на текстовете налага извода, че за да може да упражнява управленческите и представителни функции, предвидени в чл. 141 от ТЗ, управителят трябва да бъде вписан в търговския регистър. Вписването на името на управителя, съответно заличаването на лицето като такъв, е от значение за правоотношенията на дружеството с трети лица, вкл. и за осигурителното правоотношение с Националния осигурителен институт. (В същия смисъл са решение № 6296 от 19.05.2017 г. по адм. д. № 2842/2017 г. на ВАС, VI о. и решение № 15852/21.12.2017 г. по адм. д. № 4364/2017 г. на ВАС, VI о., Решение № 1264 от 30.01.2018 г. на ВАС по адм. д. № 13185/2016 г., VI о. И РЕШЕНИЕ № 5644 ОТ 30.04.2018 Г. ПО АДМ. Д. № 4313/2017 Г., VI ОТД. НА ВАС).

Изложеното мотивира извод за правилност на оспореното решение , поради което и жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

При този изход на сопра на ответинка се дължат разноски в минималния такъв от 100 лв.

С тези мотиви

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Й. Д. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Решение №1040-21-381/06.11.2020г. на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е потвърдено Разпореждане № 214-00-9146-5/25.09.2020г. на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО.

ОСЪЖДА И. Й. Д. с ЕГН [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ-С. град сумата от 100 лв. разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: